

מסכת פסחים

פרק ו משנה ב

אמר רבי אליעזר, והלא דין הוא, מה אם שחיטה שהיא משום
מלאכה דוחה את השבת, אלו שהן משום שבות לא ידחו את
השבת. אמר לו רבי יהושע, יום טוב יוכיח, שהתירו בו
משום מלאכה, ואסור בו משום שבות. אמר לו רבי אליעזר,
מה זה, יהושע, מה ראיה ראיה למה. השיב רבי עקיבא
ואמר, הנאה תוכיח, שהיא מצוה והיא משום שבות ואינה
דוחה את השבת, אף אפה אל תתמה על אלו, שאף על פי
שהן מצוה והן משום שבות, לא ידחו את השבת. אמר לו רבי
אליעזר, ועליה אני דן, ומה אם שחיטה שהיא משום מלאכה,
דוחה את השבת, הנאה שהיא משום שבות, אינו דין שדוחה
את השבת. אמר לו רבי עקיבא, או חלופי, מה אם הנאה
שהיא משום שבות, אינה דוחה את השבת, שחיטה שהיא
משום מלאכה, אינו דין שלא תדחה את השבת. אמר לו רבי

אֲלֵעֶזֶר, עֲקִיבָא, עֲקָרְתָּ מַה נְּשַׁכְּתוּב בַּתּוֹרָה, בֵּין הָעַרְבִים
בְּמַעְדּוֹ (במדבר ט), בֵּין בָּחַל בֵּין בְּשַׁבָּת. אָמַר לוֹ, רַבִּי, הֲבֵיא
לִי מוֹעֵד לְאֵלּוּ כְּמוֹעֵד לְשַׁחֲיטָה. כָּלֵל אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, כָּל
מְלָאכָה נְשֹׂאֲפָשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מִעֶרֶב שַׁבָּת, אֵינָהּ דוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת.
נְשַׁחֲיטָה נְשֹׂאִי אֲפָשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מִעֶרֶב שַׁבָּת, דוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת: